

4

diat ipse dñs. et ego diligam eum et omnia
dabo michi illi. et ipse qui sola fide
corda mundam? ut sim? bñ mundi
cordes qm ipi deum uidebunt? et si q
alia de ista uisioe dca st q copio
sissime spsa p oes septas iueit. q
qs ad ea qreda oculu adus itend?
sola e sumu bonu nem e? adipif
cedi causa papm agē qca? recte
agim?. **Uisio** uero illa filij hois q
pnuatiata e. ai oggabunt an eum
oes gētes: et dicit ei. dñe qñ te ui
dmi? esuente? et scietez? ic. n bo
eit ipys q mittet in igne etnu.
n sumu bonu eit iustis: ad h? ei
uocat eos ad regnu qd eis patit e
ab uicio mundi. Sicut ei ill? dicit
Ite i igne etnu sic ill? Beate bnda
pūs mei papite patu uob eg?
Et sicut ibut illi i obustioez etna.
sic iusti ad? uita etna. Qd e at
uita etna? n ut agnoscat te iqt
onu uecu deū et que misisti ihm
xpm? Sz ia i ea claitate de qua
diat pū. q habui ap? te pūsq?
mūd? fiet. Tūc ei tradz regnu dō
et pū. ut itret secu? bon? i gaudi
ū dñi sui: et abscondat eos qō possi
det dō i abscondito vult? sui a re
bacōe hoim: cor saluz q tūc reba
būt. audietes illā sentēciā. a qō
auditu malo iust? nō tēbit si
mō ptegat in tabnaclo. id est

ecclie catholice ecclie. a rēdōe ligua
rū. id e a calūpnijs hēticor. Si
uero e alius itellē uebor dñi q
bz aut. qd me itrogas de bono.
nō bon? n vn? de? dū tñ n idō
cedat? maioris boitatis eē pūs
q filij sba. sed? q ubū est p qd fū
st oia nichilqz abhorret a sana
doctna: seauri utam. nō vno tm.
sz qēqt epur potuerit. Tāto enī
fora? iuicūt hētia qto plues
exit? patēt ad eoz laqos euitādy.
Sz ea q adhuc osideanda st: ab
alio iā petam? exordio. **Explicit**
liber primus Inapuit capitula
libri secundi Capitulu pmiū
De egliis scdm qō septa d pte
et filio loqt. **Ca 2^m** **De** hys qui
scptē loas de qbz dictū est an
ipē pū? assūptā creaturā mō
re pte iudicēt filū. an uero hoc
tm qd lū equalē pū. tñ qā de
pū sit doceat. **Cap 3^m** **De** hys
q spm scm nō mōre pte iudicāt
sz tm q de pte pcedat. **Cap 4^m**
De clāficacōe q? pū filū da
rificat et filius ptem. **Cap 5^m**
Quō itelligēda sit missio sue
filij sue spē sancti. **Cap 6^m** **Qd**
sit q nūsq? legit pū maior spū
scō a spē scō minor pte. **Cap 7^m**
Posicō questiois d mtemod
appaicōibz dei qru qdā missiōes

appellat. ai pē missus nō queat
 dia. s. a. fili' a. spc. s. co. opate
 tū i oibz. tūitate. **Cap. viii.**

De hys q̄ uolūt filii c̄tūāz
 uerbi di uisibile putauerūt. **Ca. ix.**

De hys q̄ uolūt filii an caris
 assupcoēs fuisse mortale: ut soly
 pē immortalitātē h̄ē credat. **cx.**

An idiscretā de' tūitas p̄ūbz
 apparuit: an aq̄ ex tūitate p̄soā.

De t̄bz uicis abrahē. Cap. xi.
 uisio ai q̄bz sicut ai dno loq̄t.

De duobz āgelis. Cap. xii.

q̄ huāna for apparuerūt loth: et
 in q̄bz dno singlarit' applat.

De uisioē moysi q̄. Ca. xiii.
 dnm uidit i oreb p ignē in ru
 bo. **Cap. xiiii.** **De apparicioē**
 dei i exitu isrl' de egypto. **cxv.**

De hys que duūt gesta s̄t
 corā moyse in mote syna. **cxvi.**

Utrū de' p suā sbāz moy
 si apparuit: an p uisibile cre
 aturā. **Cap. xvii.**

Ex psona
 dñi ihu dca intelligēda sunt
 moysi. ponā te supra petrā.
 et auferā manū meā. et pos
 teriora mea uidebis. **Ca. xviii.**

De uisione danielis in qua
 illi et patris et filij psoā appū
 i spē corpali. **Explicat capla**

Inapit prefatio libri secundi

Omn hoies deū q̄
 rūt: r ad itelligēci
 ā tūitatis p capai
 ificitatis huāne
 am itendūt. ex

pti difficultates laboris sas siue
 in ipā atie mētis conātes ituei
 icaccessibile lucē: siue ipā mlti
 plia r mltiōda loauōē lrarum
 sacru ubi m nō uidet n̄ atteri
 aiā ut xpi grā glificata dilucet
 rat. ai aq̄ud certū distassa oī
 ābiguitate puenerūt: facillime

delēt **dēt** ignostere errātibz i tāta p
 uestigacōe secreti. **Sz** duo s̄t q̄
 m erroē hoim difficilē tolēant.
 p̄supcio p̄usq̄ ueritas pateat.
 et ai iā patueit. p̄supte defesio
 falsitatis. **A** q̄bz duobz uicis ni
 mis timias tūctioi ueitatis et
 tractacōi diuioz scāzq̄ librorū.
 si me ut p̄cor r spēo de' defēdit
 atz mūerit scuto boē uolūtatis
 sue. r grā nūc sue. n̄ ero segnis.
 ad iquredā sbāz di siue p̄ sc̄ptu
 rās: q̄ utq̄z nob ad hoc p̄pōit
 itueda. ut ipē q̄rat. ipē diligā
 q̄ r illā ispiat. r istā creauit.
 n̄ trepid' eō ad p̄ferēdā sente
 ciā meā i qua magis amabo
 ispicā a rās q̄ t̄iebo morderi a
 puer sis. **G**ratat eī sustip̄ oau
 lū colūbinū pulchritā et mo
 // et siue per creaturā

destissima caritas. dete at caninu
 ul' euitat cautiſſia huilitas. ul' ce
 tuidit solidiſſima ueitas: magiſq;
 optabo a quolibz ephedi. q' ſiue
 ab errate. ſiue ab adulate laudat.
 Nullus ei rephesor formidat' &
 amato' u'itatis. Cui a' u'nicus
 rephesur' e: a' amic'. Si ergo u'
 mic' u'ultat fered' e: aic' at' ſi
 errat doced' si docet audiend'.
 Laudator u'eo' & erras: ſi'et errore:
 & adulas illiat i' erroem. Emenda
 bit ergo me u'ſtus i' mia' & argu
 et me: oleu' at' p'atoris. no' ip'igua
 bit caput meu' *De regul' s'm q's de
 septa de pre' & filio loquit' Cap' p'm*
Qua' obre q'mq' ſuſſie tra
 m' de dno' nro ihu xpo' &
 p' ſc'ptas diſſemiata' & a' doctis
 catholicis earu'de ſc'ptax' titato
 ribz d'm'ata' taq' cano'ita' regu
 la: quo' itelligat' di' filio' & equal'
 pu' ſed' dei forma' in q' est: & mior'
 pre' ſed'm ſerui forma' q' accepit
 in qua forma no' ſolu' pre'. ſ; eci
 a' ſp'u ſco. neq' hoc tm' ſ; eci'a' ſe
 ipo' mior' i'uetus e. no' ſeipo' q' ſuit
 ſ; ſeipo' q' est. qa' forma ſerui accep
 ta. forma dei no' amiſit. ſic ſc'p
 turax' q' in ſupiori libro meo
 cauim' teſtionua' docuerit: ſ; t'
 t' qued'a' in diuis eloq'is ita
 poſita ut abiquu' ſit ad qua'

poa' e' gl'am e'ferat: utru' ad ea'
 q' itelligim' mior' filiu' i' aſſup
 ta creatura. an ad ea' q' itelligim'
 no' quide' mior' ee' filiu'. ſ; t' ab
 illo huc ee' deu' de do' lumie' d' lu
 mie': filiu' q'ppe dicim' deu' de do'.
 pre' at' deu' tm'. no' de deo. Quid
 ma'feſtu' e' q' filio' he'at aliu' de
 quo ſit & au' filio' ſit. p' at' no' fi
 liu' de quo ſit he'at. ſ; tm' au' p'
 ſit. Omis ei' filius de pre' & qd'
 e. ſ; p' filius e. nlls at' p' de fi
 lio e' qd' e. ſ; filio p' eſt. Qued'a'
 itaq' ita ponit' in ſc'ptiuis de
 pre' & filio ut idicet unitate' eqli
 tateq' ſbe: ſicuti e. ego & p' unu'
 ſum. & cu' in forma di' eet n' ra
 piam arbitrat' e' ee' eqli' deo.
 et q'cuq' etia' ſ;: q'da' u'eo' ita ut
 mior' ondat' filiu' p' forma'
 ſerui. id e' p' aſſupta' creatura'
 mutabil' huaneq' ſbe: ſicuti e'
 qd' ait. q'm p' maior me e. et
 p' no' uidiat' queq'. ſ; o' u'idia'
 u' dedit' filio. Na' paulo p' o' ſe q'
 ait. & p'atem dedit' ei' & u'idia'
 face' q'm filio' ho'is e. q'da' porro
 ita ut n' mior' n' eqli' tuc oſte
 dat'. ſ; tm' q' de pre' ſit itmet'.
 ut e' illud. ſicut he' p' uita' in
 ſemetipo. ſic dedit' filio uita' h're
 in ſemetipo. & illud. no' ei' p' fi
 lius a ſe face' q'cuq' n' qd' uide'

.ij.

vit p̄m̄ faciēte. Ad si p̄terea
 dān̄ accepim̄. q̄ā i forma ac
 cepta ex creatā m̄ior ē fili⁹ cō
 sequēs eit ut p̄or p̄ sup̄ aquas
 ābulauēit: a' alic⁹ alt⁹ ceca na
 ti de sputo ⁊ luto oculos aperuūt.
 ⁊ cētā q̄ fili⁹ i carē appāens iē ho
 m̄es feat. ut possit ea facē: q̄ d̄r
 nō posse filiū a se facē q̄cūq̄. n̄ qd̄
 uideit p̄rē faciēte. Et at ul' de
 lū⁹ h' ita sentiat. Restat ergo
 ut h' ideo dā sint. q̄ā i muta
 bil' ē uita fili⁹ sic p̄rē. ⁊ tñ d̄ dō
 p̄rē ē. ⁊ i se p̄abil' opaco p̄rē ⁊ fi
 li⁹. s̄ tñ ita opai' filio de illo ē de
 quo ip̄e ē id ē de p̄rē. ⁊ ita uidz
 fili⁹ p̄rē. ut quo eū uidet hoc
 ip̄o sit fili⁹. Nō eī aliud illi ē
 eē de p̄rē id ē nasa de p̄rē. q̄ uidē
 p̄rē. a' aliud uidē opate q̄ p̄rē
 opai'. s̄ idō nō a se q̄ā n̄ a se. et
 ideo q̄ uidēit p̄rē q̄ā de p̄rē ē.
 Neq̄ eī alia filiē sicut p̄tor alias
 tabulas p̄ig' quē ad modū alias
 ab alio putas uidet. n̄ ead' dissi
 milē sic cor' easdē lrās exp̄nit
 q̄s aī⁹ cogitauit. s̄ q̄aūq̄ iqt
 p̄rē facit. h' eadē filius facit. sicut
 et h' eadē dicit ⁊ sicut ac p̄ hoc i
 sepabilis ⁊ par opaco ⁊ p̄rē et
 filio. s̄ a p̄rē ⁊ fili⁹. ideo nō p̄t fi
 lius a se facē q̄cūq̄. n̄ qd̄ uide
 rit p̄rē faciēte. Et hac ergo

eglā q̄ ita loquūtē sc̄ptūe. ut nō
 aliū alio m̄iorē. s̄ tñ uelūt oñdē
 q̄s de quo sit. nō illi eū sensū cō
 ceperit. tāq̄ m̄ior fili⁹ dicit. Ad
 dā at n̄rī i doctores ⁊ i hys m̄ime
 eruditi. dū hec sc̄dm̄ formā serui
 conāt' accipe ⁊ eos caūs itellāus
 nō seq̄t' p̄turbāt. Ad ne accidat
 tenēda ⁊ hec eglā q̄ nō m̄ior fi
 lius. s̄ q̄ de p̄rē sit itimat'. q̄b;
 ūbis nō iēq̄litas s̄ natitas eius
 oñditur. *De quibusdā scripturē
 loas quib; dubiū est an p̄ter
 sup̄tam creaturā m̄iorē p̄rē in
 dicit filiū an uēd' hoc tñ q̄ licet
 equalem p̄rē tamen q̄ā de patre
 sit doceat Capitulum sc̄dm̄*
Sunt ergo q̄dā in sc̄is libz
 ut dicere cepeam ita po
 sita ut ābiguū sit quo nā refe
 rēda sit: utrū ad illud qd̄ p̄ter
 assūptā creaturā m̄ior ⁊ filius
 an ad illud qd̄ q̄uis eglis. tñ q̄ā
 de p̄rē sit i dicit. Et n̄ quidē vi
 det' si eomō ābiguū ⁊ ut explica
 ti discerniq̄ n̄ possit. ⁊ utralib; ^{ex}
 eglā sine p̄ido posse itelligi sic
 ē qd̄ ait. mea doctna nō ⁊ mea
 s̄ eius q̄ me misit. Nā ⁊ ex forā
 serui p̄t accipi sic iā in libro su
 p̄iori tractauī. et ex forma dei
 in q̄ sic eglis ē p̄rē ut tñ de p̄rē
 sit. In dei q̄ppe forma sicut nō

ē aliud fili⁹ aliud vita ex. s; ipā uita fili⁹ ē. ita nō s; aliud fili⁹ aliud doctrina ex. s; ipā doctrina fili⁹ ē. ac p hoc sicut id qd dcm ē dedit filio vitā. nō aliud itelligit q̄ genuit filiū q̄ est uita: sic etiā cū dicit dedit filio doctrinā bñ itelligit genuit filiū q̄ est doctrina. ut qd dcm ē me a doctrinā nō est mea. s; ei⁹ q̄ me misit sic itelligat ac si dcm sit. ego nō sū a meipō s; ab illo qui me misit. *De his q̄ spm̄ s̄m̄ n̄ miorēz iudicat. s; tm̄ q̄ ex p̄e p̄cedat Ca. iij.*

Nam r de spū scō de quo nō dcm̄ est semetipm̄ exiā uit formā serui accipies. Aut tñ ipē dñs. Cū at uenit ille sp̄c veritatis docebit uos oēs ueritatē. Nō eī loq̄t a semetipō. s; q̄cūq; audiet loq̄tur. r q̄cūq; uerūa st̄ annūtiabit uobis. Ille me clarificabit q̄ de meo accipiet r annūtiabit uobis. Post h̄ ūba nisi continuo secut⁹ dixisset. oīa q̄cūq; h̄t p̄ mea st̄. p̄tēa dixi q̄ de meo accipiet r annūtiab̄t uobis. credētur fortasse ita nat⁹ de x̄o sp̄c sc̄is quēadmodū ille d̄ p̄e. De se q̄ppe dixerat. mea doctrina nō est mea. s; ei⁹ q̄ me misit. De spū at scō nō enī loq̄t a semetipō. s; q̄cūq; audiet loq̄t. q̄ de meo accipiet r annūtiab̄t uob̄.

S; q̄ reddidit cūz aut dixerit de meo accipiet r annūtiab̄t uobis. aut eī. oīa q̄cūq; h̄t p̄ mea st̄. p̄tēa dixi q̄ de meo accipiet: restat ut itelligat etiā sp̄c sc̄s de p̄s h̄re sicut r filius. s; a. Quō n̄ sc̄z id qd sup̄ dixim⁹ cū at uenit pacit⁹ quē ego mittā uob a p̄e sp̄m̄ ueritatis. q̄ a p̄e p̄cedit: ille testōnū p̄hibebit de me. *Procedo itaq; a p̄e d̄i nō loqui a semetipō. et sicut nō ex eo sit ut mior sit filius q̄ dicit nō p̄t fili⁹ a se facē q̄cūq; n̄ qd uideit p̄em faciētem. Nō enī hoc ex forma serui dicit: s; ex forma dei sicut iā oīdīm⁹. Nec ab ūba nō indicat q̄ mior sit. s; q̄ de p̄e sit ita nō h̄c efficit ut mior sit sp̄c sc̄is q̄ dcm̄ ē de illo. Nō enī loq̄tur a semetipō. s; q̄cūq; audiet loq̄t. sc̄dm̄ hoc eī dcm̄ qd de p̄e p̄cedit. Cū uerō r fili⁹ de p̄e sit r sp̄c sc̄is a p̄e p̄cedat: cur nō ambo filij dicāt. n̄ abo geniti s; ille vn⁹ fili⁹ vn̄ genit⁹: h̄ at sp̄c sc̄is n̄ fili⁹ n̄ genit⁹. q̄ si genit⁹ utiq; fili⁹ alio loco si de⁹ doauit r q̄tū doauit differemus.* *De clarificacōe q̄ et*

Q*uē p̄ filiū glificat r fili⁹ p̄e Ca. iij.*
Exruptū hic euacilet si iij.

+ Rūq; nā et ip̄e maior ē illo : porro .y.
ut si p̄tēa sp̄is sc̄is gl̄ificat filiū

p̄nt q̄ hoc etiā sibi suffragari
putauerēt q̄ ad demerendū
p̄rē filio maiore q̄a dīx̄ filius
Pater clarifica me. Ecce et sp̄s
sc̄is clarificauit eū. q̄a de filij acci-
piet : et idō de eius accipiet. q̄a
oīa q̄ h̄c p̄r ip̄ius s̄b. maifestū
ē q̄a cū sp̄c sc̄is gl̄ificat filiū.
p̄r gl̄ificat filiū. **Dñ** agnoscat
q̄d oīa q̄ h̄c p̄r nō tm̄ filij s; etiā
sp̄c sc̄is q̄a potēs ē sp̄c sc̄is glo
rificāe filiū quē gl̄orificat p̄r.
Et si ille q̄ gl̄ificat eū eo quē
gl̄ificat maior ē. si nauē ut eq̄
les s̄nt q̄ **sc̄is** se iuue gl̄ificat
Sc̄ptū z at q̄d r̄ filij gl̄ificat pa
trē. **Ego** te iqt̄ gl̄ificauit sup̄ ter
rā. **Sane** caueat ne putet
sp̄c **sc̄is** maior ā bob; q̄a
gl̄ificat filiū quē gl̄ificat pater
ip̄m at n̄ a p̄rē n̄ a filio gl̄ificari
sc̄ptū est **Quo sit intelligē** mus
sio sine filij sine sp̄c sc̄is. Ca. v. m.
Sed i hijs iuncti ad aliud
se iūctūt ut dicāt maior
ē qui mittit q̄ qui mittit. **Dñ**
maior ē p̄r filio q̄a filij a p̄rē se
missū assidue amēorat. **Maio-**
rē r̄ sp̄ū sc̄is q̄a de illo dixit ih̄c.
quē mittet p̄r in noīe meo. **Et**
sp̄c sc̄is utroq; mōd; ē. q̄a d̄ r̄ p̄r
eū mittit sicut amēorauim; r̄ fili
cū dicit. **Si** at abiero mittā eū

ad uos. **Qua** i questioē p̄mū q̄ro
vñ r̄ quo missus sit filij. **Ego** iqt̄ a
p̄rē exi et ueni i hūc mūdū. **Ego**
a p̄rē exire r̄ i hūc mūdū uenire h̄
ē muti. **Qd** igit; z. q̄d de illo idem
ip̄e euāgelista dicit : i h̄o mūdū eāt
et mūdus p̄ eū sc̄is ē r̄ mūdus eū
nō agnouit. **Deinde** iūgit i sua
pp̄ia uer̄. **Illuc** itaq; missus ē quo
uēit. **At** si i hūc mūdū missus ē q̄a
exiit a p̄rē r̄ uēit i hūc mūdū r̄ i
hoc mūdū eāt illuc ergo missus
ē ubi eāt. **Nā** r̄ illud q̄d sc̄ptū
ē in pp̄ha deū dicit celū r̄ t̄rā ego
impleo : si de filio dām ē. ip̄m enī
nō nlli uolūt itelligi. ul; pp̄lis
ul; i pp̄hetis locutū : quo missus ē
n̄ illuc ubi eāt. **Ubiq;** eī eāt q̄ aut.
Celū r̄ t̄rā ego impleo. **Si** at de
p̄rē dām ē : ubi eē potuit sine uōbo
suo r̄ sine sapia sua : q̄ p̄tendit
a sine usq; ad fiēm fortit r̄ dispo
nit oīa suauit. **S; neq;** sine sp̄ū
suo usquā eē potuit. **Itaq;** si ubi
q; ē de; ubiq; ē etiā sp̄c eī. **Illuc**
ergo r̄ sp̄c sc̄is missus ē ubi eāt
Nā r̄ ille q̄ nō iūctit locū quo eat
a facie dei et dicit si ascēdeo i ce
lū tu illic es si descēdeo ad ifernū
tu ades. ubiq; uolēs itelligi p̄ntē
deū p̄us nominauit sp̄m euis.
Nā sic ait. **Quo** abibo a sp̄ū tu
o r̄ quo a facie tua fugiā. **Qd**

circa si et filius et sp̄s sc̄o illuc
 mittit ubi eāt q̄rēdū est quō itel
 ligatur ista missio siue filij siue
 sp̄s sc̄i. Pater enī solus nūq̄
 legit missus. Et de filio quidem
 ita scribit ap̄t̄us. Cū at̄ uenit ple
 nitudo t̄p̄is: misit de⁹ filiū suū
 factū ex muliere factū sub lege ut
 eos q̄ sub lege erāt r̄dimmēt. Mi
 sit it̄q̄ filiū suū factū ex muliere
 Quo noīe q̄s catholic⁹ nesciat
 nō eū p̄uacōem v̄ḡitatis: sed
 differēciam sexus hebreo loq̄n
 di moē significāre voluisse. Cū
 itaq̄ ait. misit de⁹ filiū suū fac
 tū ex muliere satis on̄dit eo ip̄o
 missū filiū quo fact⁹ ē ex muliere
 Qd̄ ergo de dō nat⁹ ē in h̄ mū
 do eāt. Qd̄ at̄ de māia nat⁹ ē
 ī hūc mūdū missus aduenit.
 Unde multi a p̄re sine sp̄s sc̄o
 nō potuit nō solū q̄a itelligit
 p̄r eū eū misit id ē fecit ex femina.
 nō utiq̄ sine sp̄s sc̄o suo fecisse.
 verū eā qd̄ manifestissime atq̄
 aptissime ī euāgelio d̄i. v̄rgi
 māie q̄rēti ab āngelo. quō fiet
 istud sp̄s sc̄us sup̄ueniet ī te. et
 v̄rt⁹ altissimi obūbrab̄ t̄: et
 matheus dicit. iūctā ī v̄t̄o ha
 bēs de sp̄s sc̄o. q̄q̄ et ap̄d ysay
 ā p̄phaz ip̄e x̄c̄ itelligat d̄ ad
 uētū suo futuro dicere. et nūc

d̄ns misit me et sp̄s eius. For
 tasse aliq̄s cogit ut dicam⁹ eā
 a seip̄o missū eē filiū q̄a ille ma
 rie conceptus et p̄tus op̄acō trinita
 tis ē qua creante oīa creāt. Et
 quō iā p̄r it̄q̄ eū misit si ip̄e se
 misit. Cui p̄mū r̄spōdeo q̄rēs
 ut dicat si p̄r. Quō p̄r eū sc̄ifi
 cavit. si se ip̄e sc̄ificavit. Vtrūq̄
 enī idē d̄ns ait. Quē p̄r inquit
 sc̄ificavit et misit ī hūc mūdū
 vos dicitis q̄a blasphemat. qm̄
 dicit filius dei sū. Alio at̄ loco ait.
 Et p̄ eis sc̄ifico meip̄m. Iter q̄ro
 quō eū p̄r tradidit. si ip̄e se tra
 didit. Vtrūq̄ eū dicit ap̄t̄us pau
 lus. Qui filio it̄q̄ p̄p̄io nō pep
 at. s̄ p̄ om̄ibz nobis tradidit
 illū. Alibi at̄ de ip̄o saluatore
 ait. Qui me dilexit et tradidit
 semetip̄m p̄ me. Credo r̄spōd
 bit si hec p̄be sapit: q̄a vna vo
 lūtas ē pat̄ris et filij et īsepabilis
 op̄acō. Sic ergo itelligat h̄c illa
 it̄nacoem et ex v̄ḡie nat̄ita
 te ī qua filio itelligit missus
 vna eadēq̄ op̄acōe pat̄ris et filij
 īsepabiliter eē factam nō utiq̄
 inde sep̄ato sp̄s sc̄o de quo apt̄
 d̄. Inuenta ē in v̄t̄o h̄ns de
 sp̄s sc̄o. Nā eā si ita q̄ramus
 enodatus fortassis q̄ dicim⁹
 app̄eabit quō misit de⁹ filiū suū.

4

Iussit ut uerit atq; ille iubenti
 obtemperans uerit An rogauit au
 timmo amonuit? S; quodlib; eor
 sit. ubo utiq; scm est. Dei at ubu
 ipe e dei fili. Quapp ai eu pat
 verbo misit a pre. et ubo ei scm
 e ut mittet. Ergo a pre r filio mis
 sus e id e filius. qn ubu pris e ipe
 filius. Quis eni se ta saclega idu
 at opione. ut putet tpale ubu a
 pre scm ee: ut etn filio mittetur
 et i care appaeret ex tpe. S; utiq;
 i ipo dei ubo qd eat i pnapio a
 pud deu r de ead. i ipa saluet
 sapia dei sine tpe eat: quo tpe
 illa in care appare optet. Itaq; ai
 sine ullo uicio tpris i pnapio esset
 ubu. r ubu eet ap deu. r deus eet
 ubu sine ullo tpe i ipo ubo erat
 quo tpe ubu cao fiet ut hitaet i
 nobis. Que pleitudo tpris ai uer
 set. misit deus filiu suu scm ex r
 muliere: id e scm i tpe. ut icartu
 uerbu hoib; appaeret: qd i ipo
 uerbo sine tpe eat i quo tpe fiet
 Ordo qppe tpm i etna dei sapi
 etia sine tpe est. Cu itaq; hoc a
 pre r filio scm eet. ut i care fili
 appaeret: congrueter dict e mis
 sus ille q i ea care apparuit mi
 sisse at ille q i ea no apparuit:
 qm illa q com corpoeis ocul
 foris gerit ab itiore apparatu

nature spirital' existit. ppter ea
 uerit missa dicit. Forma por
 ro illa suscepti homis. filij psoa
 est. no ead pris. Quapp pre iuisi
 bilis vna cu filio secu iuisibili eu
 de filiu uisibile faciedo misisse eu
 dicitur e. Qui si eo mo uisibil' fiet
 ut cu pre iuisibilis ee desistet: id
 e si sba iuisibil' uerbi i creatura
 uisibile mutata r tnsics uteretur.
 ita missus a pre itelliget filio ut
 tm missus no ead ai pre misisse
 iueiretur. Cu ueo sic accepta est
 forma serui ut manet icomu
 tabilis forma dei: maifestu est
 qd a pre r a filio no appentib; factu
 sit qd apparet i filio: id e ab iuisi
 bili pre ai iuisibili filio id e ipe fi
 lius uisibil' mittet. Cu ergo ait. r
 a me ipo no ueni: ia hoc sed; for
 ma serui dem est ego no iudico
 queqm. Si ergo missus dr iqtu
 apparuit foris i creatura corpa
 li: q itus i natua spiritali ocul
 mortaliu sp occultus e: ia in pm
 ptu e mtelligere ead de spu sacro
 au missus fit r ipe dicit. facta
 e eni quedā creature spes ex tpe
 i qua uisibilit' osteditur spe scis
 siue ai in ipm dnm corpali spe
 uelut coluba descedit siue ai de
 ce dieb; pactis post ascensioem ei
 die pethecostes scis est subito de

fm qua dem e

65

celo sonus q̄i ferret flat̄ vehemēs:
 et uise st̄ illis lingue diuise sicut
 ignis. q̄ r̄ isedit sup̄ vnūquēq̄ eo
 r̄ū. Hec opaco uisibile exp̄ssa et
 ocul̄ oblata mortalibz missio sp̄c
 sc̄i dicta ē. nō ita ut appāeret eius
 ip̄a sb̄a q̄ r̄ ip̄e iuisibilis r̄ icōmu
 tabilis ē sic ut p̄r r̄ filius: s̄ ut ex
 tioribz uisib̄ hoīm corda r̄ mota
 a t̄pali maifestacōe uerētis ad
 occultā et̄nitate sp̄ p̄ntis r̄ uerēt.

*Quod sit q̄ n̄sq̄ legit̄ pater maior
 sp̄u sc̄o a sp̄c sc̄is m̄ior p̄r Ca^m vi.*

Deō at̄ n̄sq̄ sc̄ptū est q̄ deus p̄r
 maior sit sp̄u sc̄o. ul̄ sp̄c sc̄is m̄ior
 deo p̄r. q̄a nō sic ē assūpta c̄atā
 ī qua apparet̄ sp̄c sc̄is sicut assūp
 tus ē filius hom̄is ī qua for̄ ip̄s
 ubi dei p̄sona p̄ntāet. Nō ut ha
 bēt uerbū dei sicut alij sc̄i sapiē
 tes sed p̄ p̄ticipibz suis. Nō utiq̄
 qd̄ āplius hēbat ūbū ut eēt qm̄
 ceteri excellētiōri sapiā. s̄ qd̄ ip̄m
 uerbū eāt. Aliud ē enī uerbū in
 carē. aliud ūbū c̄o. C̄o ē p̄ ho
 miē posita ē in eo qd̄ ait. ūbū c̄o
 factū est: sicut r̄ illud. et uidebit
 om̄is c̄o salutaē dei. Nō ē sine aīa
 ul̄ sine mēte. s̄ ita oīs c̄o ac si di
 cētur oīs hō. Nō ergo sic ē assūp
 ta creatā ī qua appāeret sp̄c sc̄is
 sicut assūpta ē c̄o illa et huāna
 forma ex ūḡie maīa. Neq̄ enī

Ad: Aliud ē ūbū ī hoīe aliud ūbū hō

colūbā b̄tificauit sp̄c ul̄ illū flātū
 ul̄ illū ignē: sibi q̄ r̄ p̄sone sue in
 unitatis h̄itūq̄ uerit̄ t̄ctū. Nō
 uerō mutabilis r̄ r̄utibil' ē natura
 sp̄c sc̄i. ut nō h̄ ex creatūa fiēt:
 sed ip̄e ī illud atq̄ illud mutabi
 lit̄ uerēt. sicut aqua ī glaciē: s̄
 apparuerēt ista sicut optiūe appe
 re debuērūt creatura seruētē au
 tori: et ad nutū eius ic̄mutabilit̄
 ī seip̄o p̄manētis ad eū siḡficādū
 et dem̄andū sicut siḡficāi r̄ d̄mō
 strari mortalibz opteb̄t mutata
 atq̄ r̄usa. **D**onde q̄m̄q̄ illa colū
 ba sp̄c d̄cā sit r̄ de illo igne c̄i
 dicēt uise st̄ illis iqt̄ lingue diuise
 uelut ignis: qui r̄ isedit sup̄ vnū
 quēq̄ eorū r̄ ceperēt linguīs loqui
 quēadmodū sp̄c sc̄is dabat eis p̄
 nuūtiāe. ut oñdēt p̄ illū ignē sp̄m
 dem̄atū sicut p̄ colūbā nō t̄j ita
 possum' dicē vnā p̄sonā sp̄m sc̄i
 et deū r̄ colūbā. a' r̄ deū r̄ ignem
 sicut dicim' filiū r̄ deū r̄ hoīez n̄
 sic dicim' filiū agnū dei nō solū
 ioh̄e bap̄tista dicēte ecce agn' dei:
 s̄ etiā ioh̄e euāgelista vidēte ag
 nū occisū in apocalypsi. Illa app̄e
 uisio p̄phetica nō est exhibita oai
 lis corporeis p̄ formas corporeas.
 s̄ ī sp̄u p̄ spirituales ymaḡies cor
 pm. Colūbā uerō illā r̄ ignē ocul̄
 uideēt q̄atq̄ uideēt. q̄m̄q̄ de

De igne disceptari potest. utrum oculis
 an spiritu uisus sit. propter uerba sic posita
Non enim aut uiderent linguas diuisas
 uelut ignem. sed uise sunt eis. Non autem sub
 eadem significacione solemus dicere uisum
 est mihi quod dicimus uidi. Et in illis quod de spi
 ritualibus uisus ymaginum corporalium
 solet dici et uisum est mihi et uidi: in istis
 uero quod per expressam corporalem speciem oculis de
 monstrantur non solet dici uisum est mihi sed
 uidi. De illo ergo igne potest esse questio
 quod uisus sit. utrum in spiritu etiam
 foris an uero foris uero oculis carnis
De illa uero columba que dicitur esse corporali
 specie descendisse nullius unquam dubitabit
 quod oculis uisa sit: nisi sicut dicimus filium
 petram scriptum est enim. Petra autem erat christus.
 ita possumus dicere. spiritum colubam uel
 ignem. Illa enim petra iam erat in creatura
 et per actionis modum conuincipata est no
 mine christi que significabat: sicut la
 pis ille que iacob posuit ad caput
 eadem unctio ad signandum dominum ass
 uersit: sicut ysaac christus erat cum ad se
 imolandum lignum portabat. Accessit is
 tis actio quodam significatiua iam existentibus:
 non autem sicut illa columba et ignis ad hec
 tantum significanda existere. **M**agis ista filia mihi uidetur flame illi que
 in rubo apparuit moysi. et illi colu
 me que plus in hemo sequebatur: et fulgu
 ribus ac tonitruis que fiebant cum lex
 daetur in monte. Ad hoc enim ex illaz

corporalis extitit species ut aliquid signifi
 cante atque preteriret. propter has ergo corpora
 les formas que ad eum significandum et si
 cut humanis sensibus opteret demonstrandum
 temporaliter extiterent. missus dicitur eadem specie sanctus.
 non tamen minor preter datus est. sicut filius
 propter formam serui: quia illa forma seruus
 hesit ad unitatem persone: ille uero species
 corporales ad demonstrandum quod opus fuit
 ad tempus apparuerunt. et esse postea de
 stiterunt. **P**osico quoniam de multis modis ap
 plicandis dei quoniam quedam missioes ap
 plicantur cum per missus non queat dici si
 aut filius aut spiritus sanctus cooperante
 tamen in omnibus tunc. **C**apitulum vii
Que ergo non et per dei missus per
 illas species corporales igitur rubi
 et colupna nubis uel igitur et fulgura
 in monte: et si que talia tunc apparuerunt
 cum eum uero locutum patribus teste scripta
 didicimus: si per illos septem modos et
 foris corporaliter expressas et humanis ass
 tabus presentatas ipse demonstrabat. **S**i autem
 filius per ea demonstrabat. cur tanto per dei
 missus cum ex facta factus est. sic dicit ap
 tolos. cum autem uenit plenitudo temporis misit
 deus filium suum factum ex muliere: quoniam quod
 et ante mittebatur cum per illas creaturas
 mutabiles foris patribus apparebat. **A**ut
 si non ree posset dici missus. non cum u
 bu eadem factum est. cur missus dicitur spiritus
 sanctus cum nulla talis incorporacio facta est.
Si uero illa uisibilia que in lege et proph
 etis emendat non per non filius sed spiritus sanctus

ipete

100. que de multis modis applicandis dei quoniam quedam missioes applicantur cum per missus non queat dici si aut filius aut spiritus sanctus cooperante tamen in omnibus tunc. Capitulum vii

ondebatur. Cur eam ipse nunc missus
 dicitur. cum illi modo et antea mittere. In his
 plenitudine questionis primi domino adiuua
 te quod credendum est utrum patrum an filius an spiritus
 sanctus: an aliquis pater. aliquis filius. ali
 quis spiritus sanctus. an sine ulla distinctione
 personarum sicut dicitur deus vnus et solus. id est
 ipsa trinitas per illas creaturas foris pre
 bus apparuit. deinde quodlibet horum in
 uentum uisum uel fuerit utrum ad hoc opus
 tantummodo creatura facta sit in qua deus sic
 tunc optuisset iudicauit. humanis ostē
 dere aspectibus. an angelis qui iam cantant ita
 mittebantur ut ex persona dei loquerentur as
 sumentes corporales spiritum de creatura cor
 poreis in usum misterii sui sicut cuius
 opus esset a ipsum corpus suum cui non sub
 dicitur sed subditum regunt in spiritus quos uel
 let: accommodatas atque aptas actio
 nibus suis mutantes atque uertentes. sed et at
 tributa sibi a creatore potentia. Postremo
 videbimus id quod quere istitueamur utrum
 filius an spiritus sanctus et antea mittebantur.
 et si mittebantur quod idem illa missione et
 eam quae in euangelio legimus distet. an
 missus non sit aliquis eorum non uel cum fi
 lius factus esset ex materia uirginis uel cum
 spiritus sanctus uisibili spiritus suae in columba
 suae in igneis linguis apparuit

De his qui naturam uerbi dei uisibi
 lem putauerunt Capitulum octauum

Omittamur ergo eos qui nimis
 caritate nati sunt ubi dei atque sa

pientiam quam seipsa manens inouat omnia
 quae unicum filium dei dicimus non solum
 mutabilem ueritatem uisibilem esse puta
 uerit. Huius enim multum crassum cor diuisum est
 bis in quibus audacius quam religiosus
 attulerit. Anima quippe cum sit substantia spiritalis
 cuiusque eam ipsa facta sit non per alium fieri
 potuit non per quem facta sit omnia: et sine quo
 factum est nichil quous sit mutabilis. non est
 tamen uisibilis: quod illi de uerbo ipso atque
 ipsa dei sapientia per quam facta est anima credi
 derit cum sit illa non uisibilis tamen quod et
 anima est: sed eam immutabilem quod anima non
 est. Eadem quippe immutabilitas eius
 commemorata est ut dicitur in seipso ma
 nens inouat omnia. Et illi quod de uerba et
 ueris sui diuinarum scripturarum testimoniis
 quasi fulcare conantes adhibet pauli a
 pli sententiam: et quod dominus est de uno so
 lo deo in quo ipsa trinitas intelligitur tamen
 de patre: non et de filio et spiritu sancto dicitur
 accipit regni autem saeculorum immortalis in
 uisibili soli deo honor et gloria in saecula
 saeculorum: et illud alterum beatus et solus
 potens rex regum et dominus dominantium: qui
 solus habet immortalitatem et lucem habitat
 inaccessibilem quem nemo hominum uidit
 nec uidere potest. **Et his qui uolunt eam**

**filium ante carnis assumptionem fuisse
 mortuum ut solus pater immortalis haec credat. **6^m****
Hec quemadmodum intelligenda
 sit iam satis nos differu
 isse arbitror. uerum illi qui ista non de

.ij.

filio n̄ de spū sc̄o s̄ t̄m̄ de p̄re ac
 capi volūt. Dicūt visibilē filiū.
 nō p̄ carnē de v̄ḡit̄e assūptā. sed
 etiā antea p̄ seip̄m̄. Nā ip̄e inq̄
 ut apparuit ocul̄ p̄m̄. Quibz
 si dixeris. quōd ergo visibil̄ p̄ seip̄m̄
 filius. ita r̄ mortal̄ p̄ seip̄m̄ ut
 cōstet vobis qd̄ t̄m̄m̄ de p̄re vul
 tus itelligi qd̄ d̄m̄ est. q̄ solū h̄t
 īmortalitatē. nā si p̄p̄t̄ carēz sus
 ceptā mortalis ē filius p̄p̄t̄ h̄c
 sm̄te ut sit et visibil̄. ēsp̄odēt.
 n̄ p̄p̄t̄ h̄c se mortalē filiū dice
 s̄ sicut r̄ aū visibilē. ita r̄ aū mor
 tale. Nā si p̄p̄t̄ carnē filiū dicūt
 ēē mortalem. iā nō p̄r̄ sine filio
 solus h̄t īmortalitatē. q̄a r̄ v̄bū
 eius p̄ qd̄ oīa fr̄a s̄ h̄t īmōilita
 tē. Neqz enī q̄a carnē assūpsit
 mortē. idō amisit īmortalitatē
 suā. q̄n̄quidē n̄ aūe huāe hoc ac
 cidē potuit ut aū corpe morētur
 dicēte ip̄o d̄n̄o. Nolite t̄ere eos
 q̄ corpe occidūt aūz at̄ nō p̄m̄t
 occidē. Aut uēō etiā sp̄t̄ sc̄is car
 nē assūpsit. De quo utiqz s̄ du
 bio turbabūt. Si p̄p̄t̄ carēz mor
 lis ē filius quō accipiat p̄r̄z t̄m̄
 mō sine filio r̄ sine spū sc̄o h̄r̄e ī
 mōilitatē q̄n̄quid sp̄t̄ sc̄is nō as
 sūpsit carēz. Cui si nō h̄t īmorta
 litatē. nō ergo p̄p̄t̄ carēz mortal̄
 ē filius. Si at̄ h̄t sp̄t̄ sc̄is īmor

talitatē nō de p̄re t̄m̄m̄ d̄m̄ ē q̄a
 solus h̄t īmortalitatē. Quocirca
 ita se arbit̄nt̄ r̄ aū ita r̄ adēz p̄ seip̄m̄
 mortalē filiū posse cōuicē q̄a ip̄a
 mutabilitas nō icōducēnt̄ morta
 litas d̄r̄ s̄d̄m̄ q̄ r̄ aūa d̄r̄ mori nō
 q̄a ī corpe ul̄ ī alt̄eaz aliq̄ s̄bz mu
 tat̄ r̄ uerit̄ s̄ ī ip̄a sua s̄bz q̄c̄p̄
 aliomō nūc ē ac fuit s̄d̄z id̄ qd̄ de
 stitit ēē qd̄ c̄at̄ mortale deph̄ditur
 Nā itaqz īquint̄ at̄eaz nat̄ ēēt fili
 dei de v̄rḡit̄e maīa ip̄e apparuit
 p̄b̄z n̄is nō ī vna eadēqz sp̄e
 s̄ mlt̄isōit̄e alit̄ atz alit̄ r̄ visibil̄
 ē p̄ seip̄m̄ q̄a nō dū carē assūpta
 s̄bz eius sp̄ciaia mortalibz ocul̄
 fuit. et mortal̄ īq̄ptū mutabilis
 ita r̄ sp̄t̄ sc̄is. q̄ alias colūba aliqz
 ignis apparuit. v̄n̄ nō t̄ritati aūt̄.
 s̄ singlarit̄ r̄ p̄p̄t̄ p̄a t̄m̄m̄ d̄ucit
 qd̄ d̄m̄ est. īmortali īuisibili soli
 deo. r̄ q̄ solus h̄t īmortalitatē r̄ luce
 cat h̄tat̄ īaccessibile quē n̄ō h̄ōm̄
 uidit n̄ vidē p̄t̄. Omissis q̄ istis
 q̄ n̄ aūe s̄bz īuisibile nosse potue
 rūt. Vnde longe ēmotū ab eis
 c̄at̄ ut nosset vni r̄ soli dei id̄ est
 p̄r̄s r̄ filij r̄ sp̄t̄ sc̄i nō solū īuisibi
 le uerū r̄ icōmutabile p̄manere
 s̄bz ac p̄ hoc ī uerā r̄ sm̄c̄ā īmōi
 litate consistē. nos q̄ nūc p̄ apparuit
 se corporeis ocul̄ deū n̄ p̄r̄z n̄ filiū
 n̄ sp̄m̄ s̄m̄ dicim̄ n̄ p̄ subiecta

sue p̄tati corporeā creaturā ī pace
catholica pacifico studio r̄q̄ram⁹
pati corrigi. si s̄ene ac r̄ā r̄ph̄edi
mure. pati etiā si ab īmūco v̄ā t̄n
dicere mordemur. utcū indiscrete
deus apparuit p̄ribz nr̄is at̄q̄ x̄c
veiret ī carē. an aqua ex t̄nitate
p̄sona an sm̄igillatī q̄i p̄ vices
*In indiscrete de t̄nitate p̄ribz appa
ruit an aliq̄ ex t̄nitate p̄soā. Ca. m. x.*

Ac p̄mū ī eo q̄ ī genesi s̄ptū
ē locutū deū cū hoīe quē
de limo f̄m̄x̄at si excep̄ figurata
significacōe ut rei geste fides etiā
ad l̄r̄āz t̄r̄at̄ ista tractam⁹. ī spec̄ie
hom̄is videt̄ de⁹ cū hoīe t̄n̄ locut⁹
Nō quidē exp̄sse hoc ī libro positū
est. s̄ arc̄ustācia leōnis id r̄sonat
max̄ie illud qd̄ s̄ptū est uocē dei
audisse adā deābulat̄s ī paradiso
ad uesp̄am r̄ abscondisse se ī medi
o ligni qd̄ ē ī paradiso dōq̄z dicēti
adā ubi es. r̄nd̄isse. audiui uocē tu
ā r̄ abscondi me a facie tua qm̄ nu
dus sū. Quō enī possit ad l̄r̄āz in
telligi talis dei deābulacō r̄ collo
cūo n̄ ī sp̄e huāna nō video. Neq̄
ei dici p̄t uocē solā sc̄āz vbi deābu
lasse d̄us ē deus a cū q̄ deābulab̄t
ī loco nō fuisse visibilē cū r̄ adam
dicat qd̄ se abscondit a facie dei.
Quis ergo eāt ille. utrū p̄r an fili⁹
an sp̄e sc̄us. an oīno de⁹ īdiscrete

ip̄a t̄nitas ī forma hoīs hoī loq̄
bat⁹. Contextio quidē ip̄a s̄ptūe
nusq̄ tr̄āsiue sentit̄ a p̄sona ad
p̄sonā. S̄z ille videt̄ loqui ad p̄
mū hoīez q̄ dixit fiat lux r̄ fiat
firmamētū r̄ c̄tā p̄ illos singlōs
dies. quē deū p̄r̄z solem⁹ accipe.
dicēte ut fiat q̄cquid facē voluit
Oīa enī p̄ v̄bū suū feat. Et d̄ ubū
eius unūcū filiū eius sc̄dm̄ certā
fidei r̄gulā nouim⁹. Si ergo de⁹
p̄r̄ locut⁹ ē ad p̄mū hoīez r̄ ip̄e de
ābulabat ī paradiso ad uesp̄am et
ab eius facie se ī medio ligni para
disi peccator abscondit̄. aut nō
iā ip̄e itelligat̄ apparuisse ab he
et moȳsi et q̄bz uoluit r̄ q̄z admo
dū uoluit p̄ subiectā sibi muta
bilē atz visibilē creaturā cū ip̄e
ī seip̄o atz ī s̄b̄a sua q̄ est īmū
tabilis atz īuisibil' maneat. S̄z
fieri potuit ut a p̄soā ad p̄sonā
occulte s̄ptura tr̄āsiuet. r̄ cū p̄r̄z
dixisse narrasset. fiat lux r̄ c̄tā q̄
p̄ v̄bū feasse m̄corat. r̄ iā filiū in
dicēt loqui ad p̄mū hoīem nō
apte hoc explicāis s̄ eis q̄ possent
itelligēdū int̄mās. Qui q̄ h̄abz
vires quibz hoc secretū possit m̄
tis acie penetrē. ut ei liq̄do appācat.
ul' posse etiā p̄r̄z ul' nō posse n̄
filiū ul' etiā sp̄m̄ sc̄m̄ p̄ creat̄z
visibilē huānis ocul' apparere

.ij.

ppat in hec scrutanda si p̄t ecia v̄
 bis enūtriāda atq; tractāda. **N**ō
 at̄ q̄ntū ad hoc sc̄ptūe testionū
 attinet ubi deus cū hoīe locut̄
 est q̄ntū existimō occulta ē. **Q**uā
 ecia utrū solēt adā corporeis oau
 lus deū videre nō euidēt̄ appaēt
 cū p̄sertim magna sit q̄stio au
 mōi oculi eis apta fuerit q̄n̄ vet
 tū abū gustauerūt. **H**ij eū anq̄
 gustassent clausi eānt. **I**llud tm̄
 nō temē dixerūt. si p̄adisu corpa
 le quēdā locū illa sc̄ptā ismuat
 deābulāe ibi deū nisi i aliq̄ cor
 pōca forma nullomō potuisse.
Nā r̄ solas voces factas q̄s audi
 ret hō nec aliquā formā vidēt̄ di
 ci p̄t n̄ q̄a sc̄ptū est abscondit se
 adā a facie dei. **o**mnino sc̄q̄tur. ut
 solēt facie eius vidē. **Q**uid si eū
 nō quidē uidē ip̄e potēat. si vidē
 ip̄e metuebat ab eo aut̄ vocē au
 dierat r̄ deābulātis p̄nciā sen
 scāt. **N**ā r̄ cayn dixit deo. a facie
 tua abscondā me. **N**ec ideo fatē
 cogm̄ eū solē cernē facie dei cor
 poreis ocul̄ in qualib; for̄ visibili
 q̄ius de facinore suo vocē int̄co
 gātis secūq; loquētis audiss;. **Q**uā
 mōi at̄ loq̄la tūc d̄s exc̄tionib; ho
 minū aurib; r̄sonāet maxie ad
 p̄mū hoīe loq̄is r̄ iuēire diffia
 le est. r̄ nō hoc isto sermōe suscepi

mus. **D**ecūtamē si sole vocis r̄ sois
 fiebat q̄bz q̄dā sensibilia p̄nciā dei
 p̄mus illis homib; p̄bētur. aut̄ ibi
 p̄sonā dei p̄ris nō intelligā nescio.
 q̄n̄quidē p̄sona eius ondēt̄ r̄ in ea
 voce cū ih̄us i mōte coaz̄ t̄bz discipu
 lis p̄fulgēs apparuit r̄ i illa q̄n̄ sup
 baptisatū colūba descēdit. r̄ i illo vbi
 ad p̄rē de sua clāficatōe clamauit.
 ei q̄ r̄spōsū est. r̄ clāficauit r̄ iterū
 clāficabo. nō q̄a fieri potuit vox
 sine ope filij r̄ sp̄e sc̄i. **T**ernitas q̄ppe
 isepabilē opatur. s; q̄a ea vox fr̄a
 est q̄ solus p̄sonā p̄ris ondēt̄ sicut
 huānā illā formā ex v̄gīe maria
 t̄nitas opata ē. s̄dm̄ s; solū filij p̄
 soā est. **V**isibile nāq; filij solius
 p̄sonā iuisibilis t̄nitas opata est.
Nec nos aliquid p̄hibet illas voces
 factas ab adā nō solū a t̄nitate fr̄a
 itelligē. s; ecia p̄sonā dem̄rantes
 eius t̄nitate accipe. **I**bi cū cogimur
 nō nisi p̄ris accipe ubi d̄m̄ est.
Hic ē filius meus dilctus. **N**eq; eū
 illic ecia sp̄e sc̄i filius a ecia suū filiū
 credi a itelligi p̄t. **E**t ubi sonuit. et
 clāficauit. r̄ iterū clāficabo. nō nisi
 p̄ris p̄sonā fatm̄. **R**espōsio q̄ppe ē
 ad illā d̄nī uocē qua dixerat. **P**ater
 clāfica filiū tuū. q̄d nō potuit di
 cē nisi deo p̄r̄ tm̄ nō r̄ sp̄u sc̄o aut̄
 nō eāt filius. **H**ic at̄ ubi sc̄ptū est
 et dixit d̄ns ad adā aut̄ nō ip̄a tri

uitas itelligat nichil dici potest. **S**icut
 etiam quod scriptum est et dixit deus ad
 abraham. exi de terra tua et de cogna
 tioe tua et de domo patris tui non est
 aptum utrum sola vox sancta sit ad aures
 abrahe. an et oculi eius aliquid ap
 paruerit. **P**aulo post autem aliquo a
 patris dictum est. et visus est dominus ab
 rahe et dixit illi. Semini tuo dabo terram
 hanc. **S**ed non ibi expressum est in qua specie visus
 ei sit dominus. aut verum patrem aut filium aut
 spiritum sanctum ei visus sit non forte ideo pu
 tant filium visum esse abrahe quia non scrip
 tum est visus est ei deus. sed visus est ei
 dominus. **T**amquam enim proprie videtur filius
 dominus vocari dicitur apostolo. **N**am si sunt
 qui dicuntur dii sive in celo sive in terra.
 sicuti sunt dii multi et dominum multi nobis
 tamen unus deus pater ex quo omnia et nos
 in ipso et unus dominus ihesus christus pro quo omnia
 et nos per ipsum. **S**ed cum et deus pater multis
 locis inueniatur dominus datus sicuti est
 illud. dominus dixit ad me filius meus
 es tu ego hodie genui te. et illud dicit
 dominus domino meo sede ad dextram meam
 cum etiam spiritus sanctus dominus datus inueniatur
 ubi apostolus ait. dominus autem spiritus est. et ne
 quisquam arbitretur filium significatum et
 ideo deum spiritum proprie incorpoream substantiam
 secutus steterit. ubi autem spiritus domini ibi
 libertas. spiritum autem domini spiritum sanctum esse ne
 mo dubitauerit. **N**eque hic ergo e
 uidenter apparet utrum aliqua ex trinitate

persona. an deus ipse trinitas de quo
 uno deo deum est. dominum deum tuum
 adorabis et illi soli serues visus
 fuit abrahe. **S**ub ilice autem manbre
 tres viros vidit quibus ille et trinitas
 hospicioque susceptis epulantibus
 ministravit. **S**ic tamen scripta illa re
 gesta narrae cepit ut non dicat.
 visi sunt ei tres viri sed visus est ei dominus
 atque inde sequitur exponis quomodo ei
 visus sit dominus atterit narrae dem
 de tribus viris quos abraham pro plura
 le numerum trinitat ut hospicioque
 suscipiat et postea singulariter sic
 unum alloquitur. et sic ut unum ei de sa
 ra filium pollicetur. que dominum dicit
 scriptura sicut in eiusdem narrae dem
 exordio. visus est inquit dominus abrahe
Inuitat ergo et pedes lauat et dedu
 cit abeutes tanquam hostes. loquitur autem tan
 quam cum domino deo. sive cum ei permittit
 filius sive cum ei sodomie imminens
 iteritus indicatur. **XI. capitulum**

**De tribus viris abrahe visis cum
 quibus sicut cum domino loquitur.**

Non parua neque trinitaria con
 sideracionem postulat iste
 scripture locus. **S**i ei vir unus visus
 fuisset etiam illi qui dicunt et prosequi
 de virgine nascetur pro sua substantiam vi
 sibile filium quod aliud quam ipsum esse
 clamaent. **Q**uia de patre inquit
 deum est inuisibili soli deo. **E**t tam

.4.

possem ad huc quere quomodo an sus-
cepta carne huius est uetus ut
homo quicquid pedes ei loti sunt
et humanis epulis epulatus est. Quo
istud fieri poterat cum adhuc in for-
dei erat non capiam arbitratus esse
equalis deo. Quicquid enim iam semper
ipsum exinanierat formam serui ac-
cipiens in similitudinem hominis factus et hu-
manus uetus ut homo cum hoc quod fecit
per partem uirginis nouerim. Quomodo
ergo antiquum hoc fecisset ut uir unus
apparuit abrahe. An illa forma
ueteris non erat. Possem ista quere si
uir unus apparuisset abrahe idcirco
dei filius crederetur. Cum uero tres uiri
uisi sunt nisi quisquam in eis uel forma uel
estate uel potestate maior ceteris datus est
tunc non hic accipiamus uisibilem in-
simulata per creaturam uisibilem tri-
tatis equalitatem atque in tribus personis unam
candorem substantiam. Nam ne quisquam pu-
taet sic iterum unum in tribus fu-
isse maiorem et cum dominum dei filium
intelligendum. duos autem illos angelos
eius. quia cum tres uisi sunt unum dominum
illuc loquitur abraham. sancta scriptura fu-
turis talibus cogitationibus atque opi-
nionibus traditudo non permittit oc-
currere quoniam paulo post duos angelos
dixit uisisse ad loth in quibus et ille uir
iustus qui de sodomorum incendio me-
ruit liberari ad unum dominum loquitur.

*De duobus angelis qui humana forma
apparuerunt loth in quibus dominus singula-
riter appellatur Cap. duodecimum.*

Sic enim loquitur scriptura dicens. Ab-
ijt autem dominus postquam cessauit
loqui ad abraham et abraham reuersus
est ad locum suum. **V**enerunt autem duo an-
geli in sodomus uespere. **N**unc attendenda
considerandum est: quod ostendit institui.
Cum tamen certe loquitur abraham et cum
dominum singulariter appellauit. forte
ignotus aliquis unum ex tribus agnoscebat
dominum: alios autem duos angelos eius.
Quid sibi ergo uult quod sequenter
dicit scriptura: abiit autem dominus postquam
cessauit loquens ad abraham et abra-
ham reuersus est ad locum suum. **V**enerunt
autem duo angeli in sodomus uespere.
An forte ille unus abesse autem quod dominus
agnoscebat in tribus et duos angelos
quod cum illo erant ad sumendum sodomam
miserat. Ergo sequentia uideamus.
Venerunt inquit duo angeli in sodomis
uespere. Loth autem sedebat ad portam so-
domorum. Et cum uidisset eos loth:
surrexit et obuia illis: et adorauit
in facie super terram et dixit. Ecce domine
diuertite in domum pueri uiri. **N**unc
manifestum est et duos angelos fu-
isse et in hospitium pluraliter uuitatos
et honorifice appellatos dominos cum for-
tasse homines putarent. Sed euersus
mouet quia nisi angeli dei cognos-

cēt: nō ad oāret loth i facie
 sup trā. Cur q̄ tāq̄ tli hūān
 tate idigētibz: hospiciū p̄bēt
 et victus. S; q̄libz hie lateat:
 illud nūc qd̄ suscepim⁹ exeq̄
 mur. Duo apparēt. āgeli ā
 bo dicūt. plālit iūtāt tāq̄
 cū duobz plūālit loq̄t donec
 exeat a sodomus. Denū seq̄t
 sēptura et dicit. Et fcm̄ est p̄
 q̄ eduxerūt cū foās dixerāt
 saluās salua aiāz tuā ne v̄s
 p̄excis retro. neq; stes i hat
 vniūsa regioē in mōtē vade
 et ibi saluabēis ne forte p̄pre
 hēdāis. Dixit at̄ loth ad eos.
Rogo dñe qm̄ iueit puer tu⁹
an̄ te miām rē. Quid ē hoc
qd̄ dixit ad eos rogo dñe. Si
iā ille discessēt qui dñs erat
et āgelos misēāt: au dē rogo
dñe et nō rogo dñū. Aut si vniū
ex eis voluit appellāctur aut
sēptura dixit at̄ loth ad eos
rogo dñe qm̄ iueit puer tu⁹
āte te miām. An et h̄ itelligi
m⁹ i plurali nūō p̄soās duas
cū at̄ idē duo tāq̄ vnus com
pellātur vni⁹ sbe vniū dñm
deū. S; q̄s duas p̄soās hie in
telligim⁹. Pat̄s et filij an̄ pat̄s
et sp̄c sc̄i an̄ filij et sp̄c sc̄i. Hoc
forte q̄ruēcius qd̄ ultimūm

dixi. **M**issos ei se dixerūt qd̄ de filio
 et de sp̄c sc̄o dixim⁹ nā p̄ez missum
 nusquā sēptiātū nob̄ occurret **De**
visione moysi q̄ dñm vidit in oreb
per ignē in rubo Cap̄tm̄ xiiij⁹

Moyses at̄ qm̄ ad p̄tm̄ isrl̄
 ex egipto ducēdū miss⁹ est
 sic ei dñm apparuisse scriptū est.
 Pascebat iqt̄ oues iethro socii sui
 sacerdotis madian et egit oues i de
 serto et uēit in mōtē dei oreb. Ap
 paruit at̄ illi āgelus dñi i flāma
 ignis de rubo et vidit qā i rubo ar
 det̄ ignis rubus v̄cō nō oburebatur.
 Et ait moyses. Ibo et videbo visu
 istud qd̄ tā magnū vidi qm̄ nō cō
 burit rubus. Cū ergo vidit dñs qā
 v̄cūt vidē: clamauit cū dñs de rubo
 dicēs. Ego sū deus pat̄s tui de⁹ abra
 hā et deus ysaac et deus iacob. Et h̄
 p̄mū angelus dñi dāis ē: denū de⁹
 Nūc q̄ ergo āgelus ē de⁹ abrahā et
 deus ysaac et deus iacob. **P̄t̄ ergo**
v̄cē intelligi ip̄e saluator de quo dic
ap̄t̄s. quoz pat̄s ex quibz x̄c̄ sc̄dm̄
carnē: qui ē sup̄ oīa de⁹ b̄ndictus
i sc̄lā. Qui ergo sup̄ oīa est deus
benedictus i sc̄lā: nō absurde etiā h̄
ip̄e itelligit̄ de⁹ abrahā. et de⁹ ysaac
et deus iacob. S; cur pat̄s angelus
dñi dicitur ē. cū de rubo i flamma
ignis apparuit. Vtū qā vnus ex
millis angelis cāt. s; p̄ disp̄sacōz

.ii.

psona dñi sui gēbat an assumptū
 ēat aliquid creaturę qđ ad pñs ne
 qđcū visibilis appareat. et vñde
 voces sensibilibz ederet quibz pñ
 aia dñi p subiectā creaturā cor
 poris eciā sensibz homīs sicut
 optebat exhibētur. Si ei vn̄ ex
 angel̄ ēat: qđ facile affiere possit
 utrū ei filij psona nūtiāda im
 pōita fuit an sp̄e sc̄i. an dī pñs
 an ip̄ius om̄ino tñtatis qđ est
 vnus et solus de⁹: ut dicit. ego
 sū de⁹ abrahā et de⁹ ysaac et de⁹
 iacob. Neqz ei possit dicit deū
 abrahā et deū ysaac et deū iacob
 filiū dei eē et p̄ez nō eē a sp̄m sc̄m
 aut ip̄az tñtate qđ credim⁹ et itel
 ligim⁹ vnū deū audebit aliqđ
 negare deū abrahā et deū ysaac
 et deū iacob. Ille enī nō est illoz
 p̄m deus qui nō est de⁹. Porro
 si nō solū p̄e de⁹ ē sicut oēs eciā
 hētici credūt. sed eciā filius. qđ
 velit nolint cogūt fatē dicit
 aplō qui ē sup oīa de⁹ bñdictus
 ē i sc̄lā et sp̄e sc̄is dicitē ip̄o apto
 clarificate ergo deū i corpe v̄o.
 cū sup dicitē nefatis qđ corpa
 v̄ā tēplū in uobis ē sp̄e sc̄i que
 habetis a deo et h̄y tres vn⁹ deus
 sicut catholica sanitas cred⁹ nō
 satis elucet. quā in tñtate pso
 nā et utrū aliquā an ip̄i tñta

tis gerebat ille āgelus si vn⁹ ex ce
 teis angelis ēat. Si at̄ i usū rei
 pñtis creatura assumpta ē qđ huā
 nis et ocul̄ appareret et aūibz īsoa
 ret. et appellāctur. et āgelus dñi et
 dñs deus: nō p̄t hic de⁹ p̄e itelligi.
 s̄ aut filius a sp̄e sc̄is. qm̄q̄ sp̄z
 sc̄m alicubi āgelū dēn n̄ recola.
 s̄ ex ope possēt itelligi. Dēn enī
 de illo est: qđ v̄ctura s̄t ānūtiab̄t
 vobis. Et utiqz angelus grece la
 tine nūctius int̄pretat̄. De dño
 at̄ ihu xp̄o euidentissime legim⁹
 apud p̄phaz qđ magnū filij āge
 lus deus sit: cū et sp̄e sc̄is et dei
 filius sit deus et dñs angeloz.

**De apparitione dei i exitu isrl
 de egypto Caplm xiiii.**

Tē in exitu de egypto filiozū isrl
 sc̄ptū est. Deus at̄ p̄ibat illos.
 die quidē in colūpna nubis. et
 oñdebat illis viā. nocte at̄ i colūp
 na ignis: et nō deficiēb̄t colūpna
 nubis die. et colūpna ignis nocte
 añ ip̄m. Quis et hic dubitet p
 subiectā creaturā eādēqz corpoēz
 nō p̄ suā sb̄am deū ocul̄ apparū
 isse mortaliū. S̄z utrū p̄ez an
 filiū an sp̄m sc̄m an ip̄az tñta
 tē vnū deū: sicut nō apparēt. Nec
 ibi hoc distm̄que qđtū existimo
 ubi scriptū est. et maiestas dñi
 apparuit i nube: et locut⁹ ē dñs

ad moysen dicens exaudiui nimmur
filioru istahel. *De hys q̄ diuinitate gesta
s̄ corā moyse ī mōte syna Ex vi*

Am uero de nubibus et vocibus et ful-
guribus et tuba et fumo in monte sy-
na cum diceretur syna ante moysen sua-
bat totus propterea quod descendit dominus in eum
in igne et ascendebat fumus tanquam fu-
mus fornacis et in monte confusus est
omnis populus vehementer. Stabant
autem voces tube procedentis fortiter val-
de. moyses loquebatur et deus respondebat
ei voce. et paulo post data lege
in decem preceptis sequitur dicitur et omnis
populus videbat uoces et lapides.
et voces tube et motem fumantem
et paulo post. Stabant inquit omnis
populus a longe. moyses autem intravit
in nebula ubi erat deus et dixit
dominus ad moysen etc. Quid hinc dicitur
nisi quod nemo tam uecors est qui credat
fumum ignis nubes et nebula et
si quod huiusmodi uerbi et sapientie dei
quod est x̄c̄ uel spiritus sanctus esse substantiam. Nam
de patre deo. nec arriani unquam ho-
ausi sunt dicitur. Ergo creatura seruie-
te creatori facta sunt illa omnia et huma-
nis sensibus per dispensationem grau-
punitata. nisi forte quia dominus est moy-
ses autem intravit in nebula ubi erat
deus. hoc arbitrabitur carnalis
cogitatio a populo quidem nebula
uisam. in nebula uero moysen
oculis carnis uidisse filium dei que
delirantes heretici in sua substantia uisum uo-
lunt. Sane cum uiderit eum moyses

oculis carnis. si oculis carnis potest
videri non modo sapientia dei quod est
christus. sed uel ipsa diuinitas hominis
et quilibetque sapientis. a qua scriptum
est de senioribus israel. quia uiderunt
locum ubi steterat deus israel. et quia
sub pedibus eius tanquam opus lapidis
saphiri. et tanquam aspectus firmam-
ti celi. propterea credendum est uerbum
et sapientiam dei per suam substantiam in spaci-
loca terreni stetit que pertendit a
fine usque ad finem fortiter. et dispo-
nit omnia suauiter. et ita esse mirabile
uerbum dei per quod facta sunt omnia ut mo-
se contrahat more distendat. **M**u-
dat dominus a talibus cogitationibus cor-
da fidelium suorum. **S**ed per substantiam
ut sepe diximus creaturam exhibe-
tur hec ^{oia} uisibilia et sensibilia ad
significandum inuisibile atque intelligibile
deum non solum patrem sed et filium et spiritum
sanctum ex quo omnia per que omnia in quo
omnia quous inuisibilia dei a creatura
mundi per ea que facta sunt intellectum con-
spiciant. sempiterna quoque uirtus
eius ac diuinitas. **S**ed quod attinet ad
id quod nunc suscepimus nisi in monte
syna uideo que ad modum appa-
reat per illa omnia que mortalium sen-
sibus terribiliter ostendebat. utrum
deus trinitas an pater an filius an
spiritus sanctus proprie loquebatur. **D**erum
tam si quid hinc sine affirmadi

.ij.

temeritate modeste atz auctanter
 cōiectare cōcedit si vna ex tūta
 psona p̄t̄ itelligi cur nō sp̄m̄ s̄m̄
 pocus itelligim⁹ q̄n̄ r̄ tabulis
 lapideis lex ip̄a q̄ ibi data ē di
 gito dei scripta dicit. quo noīe
 sp̄m̄ s̄m̄ ī euāgelio significari
 nouim⁹ r̄ quīquaginta dies nu
 meānt̄ ab occisioē agni r̄ celebra
 tioē pasce usqz ad diē quo h̄ fieri
 cepta s̄t̄ in mōte syna. sicut p̄
 dñi passioēz ab eius r̄surrectioē
 quīquaginta dies numeānt̄ ut vet
 p̄missus a filio di sp̄c̄ sc̄us. r̄ in
 ip̄o eius aduētū quē ī aplōz ac
 tibz legim⁹ p̄ diuisioēz linguaz
 ignis apparuit q̄ r̄ insedit sup
 vniūquēqz eor. Quid ī exodo argu
 it ubi sc̄ptū est. Syna at̄ mōs
 sumab̄ totus. p̄t̄ca qd̄ descendit
 ī cū deus ī igne. Et aliq̄to post.
 asp̄is̄ īquit̄ maiestatis dñi
 tāq̄ ignis ardēs sup̄ v̄tice mōtis
 cōz̄ filius isrl̄. Aut si h̄ ideo facta
 s̄t̄ q̄a n̄ p̄ n̄ filius illuc eomodo
 p̄ntari potēant̄ sine ip̄o sp̄ū sc̄o
 quo ip̄az̄ legē scribi optebat. deū
 quidē nō p̄ sb̄az̄ suā q̄ īuisibilis
 et icōmutabilis manet. s̄ p̄ illā
 sp̄m̄ creatūe illuc apparuisse cog
 noscim⁹. s̄ aq̄uā ex tūtate p̄soz̄
 signo quodā p̄p̄o q̄n̄cū ad mei
 sese capacitatē p̄t̄ce nō videm⁹.

**Utrū de⁹ p̄ suā sb̄am̄ moysi apparu
 erit p̄ visibile creaturā Capl; xvj. m**

Est etiā quo pleriqz moueri
 solet q̄a scriptū est et locu
 tus ē dñs ad moysen facie ad facie
 sicut q̄s loq̄tur ad aīcū suū cū pau
 lopost dicit idē moyses. si ergo ī
 ueni gr̄az̄ āte te oīde n̄ temetip̄m
 maifeste ut videā te ut sim ī ueniēz
 gr̄az̄ āte te r̄ ut sc̄ā q̄a p̄plus tu⁹ ē
 gr̄es hec. Et paulopost iterū. Dixit
 moyses ad dñm. Quidē n̄ maifesta
 tē tuā. Quid ē hoc qd̄ ī oībz q̄ supra
 fiebāt deus vidēi p̄ suā sb̄az̄ puta
 bat. vñ a miseris creditus ē nō p̄
 creaturā s̄ p̄ seip̄m̄ visibil' filius
 dei r̄ qd̄ itraueāt ī nebulā moyses
 ad hoc itrasse videbat. ut oculis
 quidē p̄pli oīdēt̄ur caligo nebulo
 sa. ille at̄ int̄ ūba dei tāq̄ e⁹ fac
 ē cōceptatus audiet. Et quis dñm ē.
 Et locutus ē dñs ad moysen facie
 ad facie sicut q̄s loq̄tur ad aīcū
 suū et ecce idē dicit. Si tuā gr̄az̄
 ī sp̄cū tuo oīde n̄ temetip̄z̄ mā
 nifeste. Noucāt utiqz qd̄ corp̄alē
 videbat. et uicām uisionē dei sp̄ri
 talit̄ req̄rebat. Locutus q̄ppe illa q̄
 fiebat ī uoal; sic modificabat̄ tāq̄
 eēt amia loquētis ad aīcū. S; deū
 p̄t̄z̄ q̄s corporeis ocul' videt. Et in
 p̄ncipio eāt uerbū. et ūbū eāt apud
 deū r̄ deus eāt ūbū p̄ qd̄ f̄a s̄t̄ oīa.

† Et spm sapie q̄ corporeis oculis uidet
 q̄s corporeis oculis uidet. Quidē
 aut̄ on̄de m̄i remeti p̄m maifeste
 ut uideā te n̄ on̄de m̄i sb̄az tuā.
 Hoc at̄ si nō dixiss̄ moyses ut ai
 q̄s ferēdi eēnt stulti q̄ putāt p̄ ea
 q̄ sup̄ gesta ul' dāi s̄ sb̄az dei oau
 lis eius fuisse aspiciā. Cū uēo h̄
 aptissime demētur n̄ desiderati
 hoc fuisse excessū: q̄s audeat dicē
 p̄ sites formas q̄ huic quoq̄ visi
 bilis apparuerāt nō creaturā dō
 seruētē s̄ hoc ip̄m qd' deus ē
 cuiusq̄ ocul' apparuisse mortuū.

*Ex p̄soā dñi ih̄u dāi intelligēdi
 sūt moysi ponā te sup̄ petrā et au
 ferā manū meā et posteriora mea
 uidebis Capitulu xvij^m*

Et id quidē qd' postea do
 minus dicit ad moysen
 Nō poteris uidē faciē meā et uiuē.
 Nō enī uidebit hō faciē meā et
 uiuēt. Et ait dñs. Ecce loc⁹ penes
 me et stabis sup̄ petrā statū ut tñ
 seat mea maestas et ponā te in
 specula petre et tegā manū meā
 sup̄ te don' tñscā et auferā ma
 nū meā et tūc uidebis posteriora me
 a: nā facies mea nō appaēbit tibi.
 Nō in cōgruēt ex p̄soā dñi n̄i ih̄u
 xp̄i p̄figuratiū solet itelligi ut
 posteriora eius accipiāt cōd' ei⁹
 i qua de uirgīe nat⁹ ē. et mortu⁹
 et resurrexit siue p̄tē p̄tremittā

mortalitatis potiora dca sint
 siue qd' eā p̄tē i sic s̄di h̄ est p̄tē
 susape dignat⁹ ē. Facies at̄ eius
 illa dei forma i qua nō captam
 arbitrat⁹ ē eē cālis dō p̄tē. qd'
 nemo utiq̄ p̄tē uidē et uiuē. Siue
 q̄a post hāc uitā in q̄ p̄tē na
 mur a dñō et ubi corp⁹ qd' cor
 rūpit' aggrauat aiāz uidebis
 facie ad faciē sicut dicit apl⁹.
 De hac enī uita i psalmis dicit
 Verūtē vnūsa ualitas ois hō ui
 uēs. Et iterū. Em̄ nō iustificabi
 tur i sp̄ai tuo ois uiuēs. In q̄
 uita eā s̄d' ioh̄ez nō dū appa
 ruit qd' erim⁹. Sam' at̄ i q̄t q̄a
 cū apparuit filis ei erim⁹: qm̄
 uidebis eū sicuti ē. qd' utiq̄ p̄
 hāc uitā itelligi uoluit cū
 mortis debitū soluerim⁹. et r̄sur
 rectionis p̄missū r̄cepim⁹. Siue
 qd' eā nūc i q̄tū dei sapiāz p̄
 quā facta s̄t oīa sp̄ualit' itelli
 gim⁹. itē cālibz affectibz mori
 mur. ut mortuū nob' hūc mū
 dū deputātes nosq̄ ip̄i huic m̄
 do moriam⁹. et dicam⁹ qd' ait ap̄
 tolus: mūdus m̄ truasit⁹ ē et ego
 mūdus. De hac eī morte idē dicit.
 Si at̄ mortu⁹ estis cū qd' adhuc
 uelud uiuētēs de hō mūdō decer
 nit⁹. Nō ergo imēto nō p̄tē
 faciē id ē ip̄az maifestacōz sapie

Et ex p̄soā dñi ih̄u dāi intelligēdi sūt moysi ponā te sup̄ petrā et auferā manū meā et posteriora mea uidebis Capitulu xvij^m

11

Dei vidē et viuē. **I**psa ē ei spēs
 cui cōtemplādē suspirat oīs qui
 affectat diligē deū ex toto corde
 ex tota aīa et ex tota mēte. **A**d
 quā cōtemplādā etiā primū q̄tū
 p̄t edificat q̄ diligit ⁊ primū si
 aut seipm̄. **I**n q̄bz duobz p̄ceptis
 tota lex pendet ⁊ p̄phē: qd̄ signi
 ficat etiā i ipō moysē. **N**ā cū dix
 isset p̄t dilāōnē dei q̄ p̄apue fla
 grabat si iueni grāz i sp̄cū tuo
 oñdē m̄i temetipm̄ māifeste ut
 sim iueniens grām āte te: cōmu
 o p̄t dilectionē etiā p̄xi s̄biat
 atq; aut. **E**t ut scā qā p̄plus tu
 est gr̄s hec. **I**lla ē ergo spēs q̄ ra
 pit oēm aīaz ratiōalē desiderio
 sui tāto ardētiore q̄to mūdiorē:
 et tāto mūdiorē q̄to ad sp̄uali
 a resurgētem: tāto at̄ ad sp̄ritu
 alia resurgētem q̄to a carlibus
 moriētem. **S**z dū pegnam⁹ a
 dno et p̄ fidē ambulam⁹ nō p̄
 spēm. postiora xpi. hoc ē car
 nē p̄ ipāz fidē vidē debem⁹. idē
 in solido fidei fūdāmto stātes
 qd̄ sigt̄ petra. ⁊ eā de tali tutis
 sima specula itūctes i catholica
 salis ecclia de qua dcm̄ ē. ⁊ su
 p̄ hāc petrā edificabo eccliam
 meā. **T**āto ei certius diligim⁹
 q̄to vidē desidēam⁹ faciē xpi.

q̄to i postēioribz eius agnosam⁹
 q̄tū nos p̄or dilexit xpc. **S**z in
 ipā carē fides ⁊ surēctiois ei⁹ sal
 uos facit atq; iustificat. **S**i ei cre
 dideris iquit i corde tuo qā deus
 illū suscitauit a mortuis. saluus
 eris. **E**t iterū qui tradit⁹ ē inq̄t
 p̄pter delicta nr̄a. ⁊ resurrex̄ p̄t
 iustificatioēm nr̄az. **I**deoq; mei
 tū fidei nr̄e. resurrectio corpis do
 mū est. **N**ā mortuā eē illā carēz
 i cruce passiois et̄ iūmia ei⁹ credē s̄ iherusse nō cōdūt
Et firmussie nos credētes tāq; de
 petre soliditate cōtuenimur. **U**nde
 certa spe adopcoēm exspectāmus
 rēp̄cōēz corpis nr̄i qā hoc i mē
 bus xpi spēam⁹ q̄ nos ipi sum⁹
 qd̄ p̄fām eē in ipō tāq; in capite nr̄o
 fidei s̄antate agnosam⁹. **I**nde n̄ vult
 n̄ cū trāsierit vidēi postiora sua ut
 i eius resurrectioēz credat. **P**asca
 ei hebreū uerbū d̄r qd̄ trāsitu inē
 p̄tam⁹. **D**n̄ ⁊ iohēs euāgelista d̄r.
An̄te diē at̄ festū pasche sc̄s ilic
 qā veit eius hoā ut trāseat de hoc
 mūdō ad p̄rēz. **H**oc at̄ q̄ credē n̄
 tamē in catholica s̄ i s̄ismate ali
 quo aut i hēsi credūt nō de loco
 q̄ est penes eū vidēt postiora do
 mū. **Q**uid ei sibi vult qd̄ ait p̄
~~taiora~~ dñs ecce loc⁹ ē penes me ⁊
 stabis sup̄ petrā. **E**t loq; trēns

ē penes dñm. n̄ hoc ē penes eū qđ
 eū spūaliter attigit: Nā qđ loc⁹ nō
 est penes dñm q̄ attigit a s̄e usq̄
 ad finē fortit⁹ & dispoit oīa suavi
 ter. & au⁹ ē dictū. celū m̄ sedes & t̄
 ra scabellū pedū eius. et q̄ dixit.
 quā domū edificabitis m̄. a qđ
 locus q̄ctis mee: nōne man⁹ mea
 fecit hec oīa. S; videlicet itelligit
 locus penes eū ī quo stat⁹ sup̄ pe
 trā ipā ecclīa catholica: ubi salu
 bus videt pascha dñi id ē trāsitu
 dñi. & postiora eius id ē corp⁹ ei⁹
 q̄ credit ī resur̄ctioē eius. Et sta
 bis iq̄ sup̄ petrā. statū ut trāseat
 mea maestas. Neucā enī statū ut
 trāsiet maestas dñi in clāificaci
 oē dñi q̄ resurgēs ascēdit ad p̄ez
 solidati sum⁹ sup̄ petrā. Et ipē
 petr⁹ tūc solidat⁹ ē ut cū fiduā
 p̄dicat⁹ quē p̄usq̄ eēt solidatus
 ter t̄ore negaueāt. iā quidē p̄des
 tiāciōē potitus ī speda petre s;
 adhuc manu dei sibi supposita
 ne vidēt. Postiora ei⁹ visur⁹
 eāt & nō dū ille trāsiet unq; a
 morte ad uitā. nō dū r̄sur̄ctioē
 clāificat⁹ eāt. Nā & qđ seq̄t̄ in ex
 odo & dicit tegā meā sup̄ te donē
 trāseā & auferā manū & tūc vi
 debis postiora mea. mlti isra
 helite quoz tūc eāt figurā moy
 ses post r̄sur̄ctioē ei⁹ crediderūt

positus

manū

ī eū tāq; iā vidētes p̄teiora eius.
 r̄mota manu ei⁹ ab oail⁹ suis.
Dñi & ysauē talē p̄phiaz euāgelis
 ta m̄morat. Ina assa cor p̄p̄ti ei⁹
 et auēs eozū oppula: et oclōs eoz
 graua. Deniq; ī psalmo nō ab
 surde itelligit⁹ ex eoz p̄soā dici.
 qm̄ die ac nocte quata ē sup̄ me
 man⁹ tua. Die fortasse cū mā
 festa miācula facēt n̄ ab eis ag
 noscētur: nocte at̄ cū in passioē
 morēt⁹: qm̄ cercius putauerēt sic
 quēlib; hoīem p̄emptū & exāctū
 S; qm̄ cū trāsisset ut ei⁹ p̄teiora
 viderēt⁹ predicāte sibi ap̄to petro
 qā optebēt xp̄m pati & r̄surgere.
 p̄p̄ti s̄t dolore p̄m̄e: ut fieret
 ī baptisatis qđ ī capite psalmi
 eius d̄r. **Dñi** quorū r̄misse s̄t iūq
 tates: & quoz t̄cta s̄t p̄cā. **P̄cā**
 cū dictū eēt quata ē sup̄ me ma
 n⁹ tua tāq; dño trāseunte ut
 iā r̄mouēt manū & viderēt⁹ p̄
 teiora eius: seq̄tur uox dolētis et
 cōfictis. & ex fide r̄sur̄ctiois do
 nū p̄cōr r̄missioē accipiētis.
Cōuersus sū m̄q̄c ī exūpnā: cū
 īfigeret⁹ m̄ spina. **Pat̄m** meū
 cognou: & iūsticiā meā nō ope
 rui. **Oxi** p̄m̄ctiabo ad iūsum
 me iūsticiā meā dño: et tu re
 misisti ip̄ietatē cordis mei. **Naq;**
 eī tāto caris nubilo debem⁹ in

uolui ne putem⁹ facie quide⁹ do
 mi⁹ iuisibile. dorſu uero uisibile:
 quinquide forma ſerui utruq; vi
 ſibilit⁹ appuit. In forma at⁹ di
 abſit ut tale a quid cogitet. Ab
 ſit ut verbu dei i ſapia dei ex
 vna pte hea⁹ facie et ex alia dor
 ſu ſicut corp⁹ huani: a oino
 ulla ſpecie ul⁹ moade ſue loco
 ſue tpe mutet. Quapp⁹ ſi
 i illis vocibz q⁹ fiebat i exodo
 et omibz illis corp⁹ alibz dno
 ſtracoibz dno ihc xpuc onde
 bat. aut alias xpc ſicut loci
 hui⁹ iſideacio pſuadet. alias
 ſpc ſais ſicut ea q⁹ ſup dixim⁹
 admonet: no hoc effiat⁹ vt
 deus p⁹ nuncq⁹ tali aqua ſpe
 pubus uisus ſit. Multa ei
 talia viſa facta ſe ill⁹ t⁹ibz no
 euidenter noiato et deſignato
 i eis ul⁹ p⁹re ul⁹ filio ul⁹ ſpu ſco:
 ſz tamen p⁹ quafda valde p⁹ba
 biles ſignificacoes non illis in
 diuis exiſtetibz: ut nimis te
 meareu ſit dice⁹ deu p⁹re nunc
 q⁹ p⁹ibz aut p⁹thiſ p⁹ aq⁹ uifi
 biles formas apparuiſſe. Hac
 eni opione illi peperit qui
 no potuerit i vnitate t⁹nitatis
 itelligere qd⁹ dan⁹ eſt. Regi aut⁹
 ſcloru imortali iuisibili ſoli
 deo et que nemo homi vidit

nec uide⁹ pt. qd⁹ de ipa ſba ſuma.
 ſumeq; diuina i imutabili.
 ubi et p⁹re i fili⁹ i ſpc ſco vn⁹ et
 ſolus de⁹ p⁹ ſana fide intelligit⁹
 Diſioes at⁹ ille p⁹ creatura omi
 bile deo imuibili ſbdita ſe ſt.
 no p⁹re ſicuti e ſz ſignificatiue
 ſicut p⁹ reru cauſis et t⁹ibz op
 tiut ondentes deu. *De uifione
 daniel⁹ in q⁹ illi i p⁹re i fili⁹ p⁹ſon app
 ruit in ſpe corp⁹ali Cap⁹ xviii.*
Quaq⁹ neſao queadmod⁹
 iſti itelligat qd⁹ danieli
 apparuit atiqu⁹ diez. a quo ſi
 lius hois qd⁹ p⁹re nos ee dig⁹ e.
 accepiffe itelligit⁹ regnu ab il
 lo ſalis q⁹ ei dicit i pſalmis.
 Filius me⁹ es tu ego hodie ge
 nuu te. *Postula a me et dabo
 tibi g⁹tes hereditate tua. et qui
 oia ſubicat ſub pedibz ei⁹. Si
 ergo danieli et p⁹re das regnu
 et fili⁹ accipies apparuerit i ſpe
 corp⁹ali: quo iſti dicunt p⁹re ne
 q⁹ uifu ee p⁹thiſ i ideo ſolu debe
 itelligi iuisibile que neo homi
 vidit ne uide⁹ pt. Ita ei narraut
 daniel. *Aspicieb⁹ inq⁹ don⁹
 thronu poſiti ſe. i uetust⁹ diez
 ſedebat i idumetu eius q⁹ nix
 alba i capillus capitis ei⁹ q⁹
 lana munda. Thron⁹ ei⁹ flama
 ignis. rote ei⁹ ignis flagras et**

fulmē ignis trāsibat ī spāu eius
 et mille millia deseruebat d ei r
 dena millia denū nullū assiste
 bat ei r iudiciū collocauit r libri
 apti sē r ceterā. Et paulo post. Aspi
 ciebā mātē visu et ecce cū celi nu
 bibus q̄i filius homīs ueniēs eāt
 et usq; ad veterē diceū p̄uēt r ob
 latus ē ei r ip̄i datus ē p̄mapat
 et honor et regnū et oēs p̄ti t̄b̄
 et lingue ip̄i seruiēt. **P**tās ei
 ptās eterna q̄ nō p̄teibit r regnū
 eius nō corūpet. **E**cce p̄r dāns
 et filius accipiēs regnū semp̄
 ternū et sūt abo ī spāu p̄pheta
 tis uisibili specie. **N**ō ergo icon
 uerēter creditur eadē d̄s pater
 eo mō solece apparē mortalibus
 nisi forte aliq̄s dicat ideo nō eē
 uisibile p̄rem q̄ā ī spāu somp
 niātis apparuit ideo at̄ filiū vi
 sibile r sp̄m s̄m q̄ā moyses ul
 la omīa uigilās uidit. **Q**uasi
 uerō uerbū r sapiāz dei uidit moy
 ses carnalib; ocul. a uidei sp̄t
 ut huān; p̄t q̄ carnē istā uiu
 ficat ul ip̄e corporeis q̄ uentus
 dicat̄ q̄nto min; ille sp̄c dei qui
 oīm hoīm et āgeloz mētēs ief
 fabili excellētia diuīe s̄be sup
 gredit. **A**ut q̄sq̄a tali p̄cipit
 errore. ut audeat dicē filiū et
 sp̄m s̄m eadē uigilātib; hoīb;

eē uisibiles p̄rēz at̄ nō n̄ somp
 niātib;. **Q**uō ergo de p̄rē solo
 accipiūt q̄z nēo hoīm uidit n̄
 uidere p̄t. **A**n cū dormiūt ho
 mīs tūc nō s̄t hoīs. **A**ut qui
 formāe s̄titudiez corp̄is p̄t ad
 significadū p̄ uisa sompniā
 cū nō p̄t formāe ip̄az corp̄oz
 creaturā ad se s̄gnidū oculis
 uigilācū cū eius ip̄a s̄ba q̄ ē
 ip̄e qd̄ ē n̄lla corp̄is s̄titudie r
 dormiētī n̄lla corp̄eā specie
 uigilātī possit ondri. **S** non
 solū p̄rē uerū eadē filij r sp̄c
 sancti. **E**t certe q̄ uigilācū u
 sis mouēt̄ ut nō p̄rē s̄tm̄ fili
 ū ul sp̄m s̄m credat̄ corp̄ali
 bus hoīm apparuisse sp̄tib;. **U**t
 omittā tātā latitudiez s̄cāz
 paginarū r tā mltiplicē eaz
 itelligētia. vñ nemo sam̄ ca
 pitis affirmāe deb; nisi q̄ p̄so
 nā p̄rē p̄ aliq̄ sp̄ez corp̄alez
 uigilācū ocul̄ demēatam.
S ut hoc ut dixi omittā. qd̄ di
 cit̄ de p̄rē nēo abrahā cui c̄e
 uigilātī et m̄st̄rātī cū scrip
 tura p̄m̄sisset dices. uis̄ est
 d̄ns abrahē nō vn; a duo s̄
 tres apparuerūt uiri q̄z nullus
 excelsius alijs em̄nusse d̄ns
 est. n̄llus horacius effulsisse.
 n̄llus ip̄eriosus egisse. **C**yp̄e

qm̄ in illa t̄p̄tita ur̄a diuifio
 distibucōe p̄mū q̄rē iftatimz
 utrū p̄o an filius. an sp̄c sc̄is.
 an aliq̄n p̄r. aliq̄n filius. aq̄n
 sp̄c sc̄is. an sine ulla distinc
 tioē p̄sonar sicut dicit d̄ v̄m̄
 et solus id ē ip̄a t̄nitas p̄ illas
 creature formas p̄r̄bz apparu
 eit. it̄rogatis q̄ potuim̄ q̄n
 tū suffic̄e visū est sc̄az septuā
 rū locis nichil aliud quātū
 existit̄ diuīdū sac̄m̄tor mo
 desta et cauta cōfidatō p̄sua
 det n̄ ut temē nō dicam̄ que
 nā ex t̄nitate p̄soā cuilibz p̄m̄
 ut p̄ph̄arū in aliquo corpe ut
 silitudinē corpi apparuerit: n̄
 tū cōtinētia lectiois aq̄ua pro
 babilia accūpoit̄ iudicia. Ip̄a
 ē natā ut s̄b̄a l̄ eēnciā ut quo
 libz alio noīe appellādū est
 idip̄m̄ qd̄ deus ē: qd̄qd̄ illud
 est corpaliter videri nō p̄ā.
 Subiectā uēōf creaturā non
 solū filiū ut sp̄m̄ sc̄m̄ s̄ ec̄iā
 p̄r̄z corpalū specie siue silitu
 diē mortalibus sensibz signifi
 catoz sui dāe potuisse credēdū
 ē. Que cū ita sit ne imodēciā p̄
 ḡdiat̄ s̄d̄i h̄ volūis lōgītudo
 ea q̄ restat̄ i sc̄q̄tibz videam̄.
**Explicat liber secundus Incipit ca
 pitula libri t̄ij Caplin p̄mum**

Quē cū deus hoībz visus ē ip̄e
 p̄ assumptā creature sp̄z apparuit
 an vō aḡti ex p̄soā ip̄i s̄it locuti
De mutacioibz catūe. Ca. ij.
 siue cōsuetudināz siue cōsolitū q̄
 nō fuit cē p̄tatem ac sententiā
 creatoris. **Ca. iij.** Exēplū quo of
 tendit̄ oēs causas actionū volūtū
 a sumā dei volūtate descendē.
De p̄uidēcia dei. Cap. iij.
 qua subiectioi sc̄oz p̄f̄d̄z aq̄toz
De op̄e dei oīs creatā. Ca. v.
 adm̄strat̄ quo y m̄iā m̄lta or
 diē cōsuetudis infecūt. **Ca. vi.**
**De deo omēz creaturā cor
 pale aiāre d̄ḡsat̄ in v̄c̄is m̄r̄is.**
De m̄iacul̄ q̄ magis.
 artibus fuit. **Ca. viij.** **De caus̄
 oriḡialibz creaturāz corpalū
 q̄s m̄ūd̄ creator iferuit. Ca. viij.**
**De significatioibz q̄ ad mā
 festādā volūtate dei siue p̄ āge
 los siue p̄ hoīes m̄strat̄. Ca. ix.**
**Essenciā t̄nitate nūc̄p̄ ocūt
 apparuisse mortalū s̄ p̄ s̄b̄iectā
 creaturā sibi significasse q̄ voluit.**

Quedāt q̄ volūt
 malle me lege
 do quā legēda
 dictādo labōā
 re. Cū at̄ h̄
 nolūt̄ credere